

[Žmogaus kova prieš valdžią - tai atminties kova prieš užmaršumą](#) :: Your Favorite Site

Tautos smegenys ir besmegeniai

Visais laikais buvo kėsinamasi į žmogaus natūralią prigimtį, jo protą. Kiekviena tauta apie tai visada turėjo ką pasakyti. Nuo rusų Nikolajaus Gribojedovo „Vargas dėl proto“ iki lietuviškų buitinių pasakymų „neknisk proto“, „nekabink makaronų“

ar „nekaršink man galvos“. Girdėjome daug pasakų apie šviesų komunizmo rytojų, politšvietimo valandėlėse tuometėje kariuomenėje aiškino apie brandų socializmą, studentai laikė įskaitas apie mokslinį komunizmą ir šventėse-parodijose lengvai įkaušę entuziastingai už 10 rublių nešėme tuomečių lyderių portretus. Šis totalus protų užkariavimas ne itin pikdydavo, nes tas srautas smegenyse nenusėdavo. Studentas, vakare iškalęs visas reikalaujamas citatas, aplaistęs egzaminą tuomečiame „Rambyne“, kitą dieną jau jų nebeprišimindavo. Visiems tiems -izmams su motinos pienu turėjome įgimtą imunitetą. Atsiradus laisvam žodžiui ir laisvai minčiai, pradėjome manyti, kad visa mums perteikiama informacija yra tiesa. Pasirodo, kad ne! Tik dabar visa ta informacija pavadinta reklama, ėmė mums mus terorizuoti. Ji susipynė ir susitapatino su valdžiažmogių mintimis, sakomomis kalbomis. Igvavo toki pavidalą, kad paprastas mirtingasis jau nebeskiria kur reklama, o kur „opiumas liaudžiai“. Valdžiažmogių nuolatinis kartojimas „šitoje vietoje“ jau mums asocijuojasi su „šiltoje vietoje“ arba paprastai tariant, sėdynėje. Kur smegenų nerasta. Reklama pilasi tarsi iš gausybės rago. Keletą kartų per savaitę reklamos platintojai ja užpildo mūsų pašto dėžutes – kad net neskaitę mestume tiesiai į šiukšliadėžes. Pasirodo, net tie reklamų išnešiotojai negali neįmesti. Darbdavys iš už kampo stebi, kaip pastarieji atlieka jiems pavestą darbą. Televizoriuose dainininkai ir šokėjai mus moko, kaip išsikepti blynų. Vargu ar tas nuolat besišypsantis mokytojas pats namuose sugeba išsikepti kiaušiniene. Laidos esmė – užslėpta produktų reklama. Kaip žinia, be puodo ir sriubos neišsivirsi. Todėl žmogus privalo eiti ir pirkti net jam nebūtiną prekę. Apie pirkimo procesą yra gerai pasakęs vienas leidejas. Žmogus, pamatęs šokiruojančią nuotrauką, tuojau pat stveria tą leidinį. Vėliau, perskaitęs, tegul trypia kojomis ir griežia dantimis, bet darbas atliktas – prekė parduota. Pastaruoju metu jau ir kompiuteriu be reklamos nebeapsinaudosi. Vis dažniau prie reklamos nei prie rimtų kalbų, galima priskirti ir mūsų Seimo narių viešus nusikalbėjimus eterijoje, palydimus išraiškina rankų ekvilibristika. Anksčiau tokie vieši mosikavimai rankomis buvo laikomi blogu tonu. Dabar minties galiūnų prisistatymo elementas. Negirdėdamas žmogaus, vien iš rankų judesių, neklysdamas gali pasakyti, kuriam jie priklauso. Apie rinikimus. Jeigu jau mes viską jums apmokame, o jus nenorite nė pažvelgti į mūsų tautos skaudulius, mokėkite mums, kad esate renkami. Normaliai mokėkite. Viešai mokėkite. Ne alaus buteliais, bet realiais pinigais, iš savo pačių kišenių. Nesikuklinkite, po 105–200 litų už balsą. Juk visus ketverius metus mes jums suteikiame sotų ir nerūpestingą gyvenimą. Pagalvokite. Pagal statistikos duomenis partijoms priklauso tik 103,7 tūks. žmonių arba 3,4 proc. Smulkmė, o dedasi labai reikšmingi. Esant tokiam santykiui, Seime partijoms privalėtų atstovauti tik koks penktadalis visų esamų narių. Visi kiti dėl duonos kasdienės privalėtų varžytis vienmandatėse apygardose. Tam, kad mažiau būtų išlaidų ir mažiau apygardų, kiekvienoje turėtų būti bent 20 kandidatų. Kuo daugiau – tuo geriau. Kaip sporte, užėmusieji tris pirmasias vietas pakliūva į Seimą. Jeigu jau norite brautis prie lovio – braukitės vieni per kitų galvas, bet ne pagal tvarkingai kažkieno sudėliotus sąrašus. Nereikės ir tos televizijų reklamos. Bėdžiams, apsuptiems reklamos gausa, atsirado ir protingų patarėjų. Nenori žiūrėti – išjunk. Protingas patarimas. Negadinsime akių ir nekvaršinsime sau smegenų. Bet yra ir atsakymas šioms išminčiams. Jeigu neturite ar nemokate ką pasakyti, nelįskite į tą dėžę. Neeikvokite mūsų laiko ir pinigų. Jus juk savo nieko neturite. Mes visur ir visada už viską sumokame. Net už pigiai, mūsų pinigais auginamų vištų Velykų kiaušinius mes brangiai mokame. Valius V.